

opusdei.org

Pastoralno putovanje u Budimpeštu, Zagreb i Ljubljanu

Msgr. Fernando Ocáriz nastavio je svoje putovanje po Europi. Prethodnih dana, prije povratka u Španjolsku, bio je u Mađarskoj, Hrvatskoj i Sloveniji

11.08.2021.

Mons. Fernando Ocáriz bio je u Budimpešti (Mađarska) 3. kolovoza. Tamo je proveo određeno vrijeme s osobama iz Opusa Dei i s njihovim

obiteljima. „Sanjajte i stvarnost će nadići snove”, ponovio je riječi svetog Josemarije. „Misija nas kršćana je da privodimo svijet Bogu. Može nam biti žao što je svijet tako udaljen od Njega i njegovo odsustvo treba nas ohrabrivati da naš apostolat postane još intenzivniji.”

Susrećući se s vjernicima Opusa Dei, Prelat ih pozvao da „budu otvoreni prema svima i da grade prijateljstvo s osobama koje ih okružuju.”

Kršćanin privodi druge Bogu ako „stekne naviku da sve čini s Njim i u njegovom prisustvu”. I kada se stvari „čine posebno teške ili intenzivnije proživljavamo svoje slabosti, potrebno je sjetiti se da je samo Božja Ljubav prema nama nepromjenjiva, što je istinski razlog našeg optimizma i radosti.”

Nakon kratkog posjeta Budimpešti, Prelat Opusa Dei oputovao je u Zagreb i Ljubljani. U Zagrebu je

mons. Ocariz istakao važnost prijateljstva, koje „kada je istinsko i duboko poprima oblik ljubavi po kojem onda možemo podijeliti ono što nosimo u srcu. Bog nas sve poziva da surađujemo s Njim kako bi njegova Riječ doprla do svih ljudi. Dva prijatelja ne razmjenjuju samo stavove o društvu, svijetu ili vlastitoj profesiji. Kada postoji istinsko prijateljstvo, također se rađa duhovni sklad”, objasnio je.

Na jednom od susreta, Blaženko je ispričao Prelatu da je dan prije njegovog dolaska zatražio pristup Opusu Dei, stoga ga je tražio savjet za prve korake koje će učiniti na ovom kršćanskom putu. „sveti Josemaría bi ti rekao da je Djelo već sada tvoja odgovornost. Ovisi o tvojoj molitvi, o tvom poslu.. Svi u Opusu Dei dio smo mističnog Tijela Kristova, zbog toga, zajedno s Njim, zahvaljujući općinstvu svetih, svi podupiremo Djelo. Dobro iskoristi sredstva

kršćanske formacije da bi svakoga dana u vjeri napredovao u pozivu.”

Nadalje, Ksenija je tražila savjet kako da se odmara u Gospodinu i izbjegne opterećenost: „Postoje dvije temeljne točke po kojima možemo odmarati u Gospodinu, ponovo zadobiti radost i biti sposobni darivati se drugima: to su Euharistija i molitva. Ti trenuci su izvor istinskog mira, istinske sigurnosti i istinske radosti”.

U četvrtak, 5. kolovoza popodne stigao je u glavni grad Slovenije. U Vintgaru, studentskom domu, družio se s različitim obiteljima. Prelat Opusa Dei istaknuo je potrebu da molimo za svakoga ponaosob, kako bismo druge naučili voljeti više i bolje. „Tražite od Gospodina da vam daruje srce poput Njegovoga, da svakoga dana njegovu ljubav donosimo svima”.

Cecilia mu je ispričala da joj se sviđa čavrljati s prijateljicama o brojnim

temama, ali da je tako često teško pričati o vjeri i duhovnom životu. „Ne možemo očekivati da nam neka prijateljica otvori dušu ako joj ne otvorimo svoju jer to je ono što je tipično za prijateljstvo. Prijateljstvo zahtijeva iskrenost, zainteresiranost i ljubav prema drugoj osobi, a za to je potrebno vrijeme i ustrajnost jer nije uvijek jednostavno održavati prijateljstvo.”

Kati je podsjetila da Slovenija slavi 30 godina nezavisnosti. Prelat je sve pozvao da gledaju prema budućnosti s nadom: „Budućnost je u vašim rukama. Predajte vaše nade Bogu koji nam je stalni oslonac.”

Prelat Opusa Dei, u Austriji: „Biti apostol znači ljubiti osobe”

Prelat Opusa Dei pozvao je sve osobe koje je susreo u Beču (Austrija) da se

pouzdamu u Boga: „Imamo sigurnost da je nemoguće moguće jer nam milosti Božja ne nedostaje. Da je svatko od nas pozvan biti svet? Može nam se činiti nemoguće! Ali primjećujemo da ne ovisi sve o našim vlastitim snagama, o našem trudu, već o milosti Božjoj, ta on je onaj koji nas poziva”, rekao je.

Podsjetio je da je sveti Josemaría imao samo dvadeset i šest godina kada je utemeljio Opus Dei, nije imao sredstva i društvo je bilo podijeljeno. Gotovo sto godina kasnije, njegov poziv dotaknuo je tisuće muškaraca i žena koji žele otkriti svoj kršćanski poziv usred svijeta.

Prema Prelatu, u mnogim zemljama „živi postkršćansko društvo, ali to nije razlog da se obeshrabrimo. Na svijetu ima mnogo dobrih ljudi koji čekaju kada će upoznati Boga, Boga koji nas voli, koji nam pomaže i koji nas jača”. U isto vrijeme, podsjetio je

također da „Bog želi našu ljubav”, zbog toga će molitva uvijek biti jedno od temelja našeg duhovnog života.

„Ne možemo Boga istinski ljubiti ako ne ljubimo bližnjega svoga”, nadodao je. Ljubav nas također pokreće da vjeru prenosimo drugima, ne odnoseći se prema njima „nikad s visoka, već ravnopravno. Apostolska revnost ne znači htjeti *uvjeriti* nekoga u nešto ili pak nametnuti drugome vlastite ideje. Biti apostol znači ljubiti osobe”.

Druge teme o kojima se govorilo na ovome susretu su: kršćanski odgoj djece, posvećenost roditelja obitelji i intenzivan profesionalni život, kršćanski apostolat u postkršćanskom društvu, molitva za crkvu i za Papu, kontemplativnost usred svakodnevnog zbrke, znati prihvatiti poziv djece i radost kao obilježje kršćanina.

Bernhard je komentirao Prelatu da ponekad nije lako gledati kako djeca, kada postanu starija i nakon što su im pružili kršćanski odgoj, ne žele znati ništa o vjeri i žive daleko od Crkve. „Moli uvijek za svoju djecu – rekao je mons. Ocariz – također kada odrastaju i napuštaju dom. Održavaj prijateljstvo s njima. Svaka molitva za vašu djecu urodit će plodom, ništa nije izgubljeno”.

Petra je postavila pitanje o skrbi koju zaslužuju bolesni. „Prelat mi je rekao da bolesnik ne smije misliti da je na teret drugima, već da je na dar. Za one koji se brinu za njega, milost je biti mu na raspolaganju i služiti mu”.

Tijekom boravka u Beču, Prelat je molio pred Djevicom Marijom Pócs koja se nalazi u Katedrali, pred kojom je također molio sveti Josemaría. 3. kolovoza nastavio je svoj put u smjeru Budimpešte i Zagreba.

Prelat u Zürichu (Švicarska): „Sve može biti prilika za susret s Kristom”

Mons. Fernando Ocáriz bio je u Zürichu (Švicarska) od 27. do 30. srpnja gdje je održao različite susrete osobnog karaktera s osobama iz Opusa Dei. Štoviše, imao je priliku posjetiti grob Tonija Zweifela, inženjera koji je u postupku beatifikacije i koji je bio vjernik Prelature.

Na svom pastoralnom putovanju u Zürich, mons. Ocáriz usmjerio je svoju poruku na tri stvari: obiteljski duh u Djelu, molitva i radost. Nadalje, tražio je da se aktivno moli za Papu i za Crkvu.

Poziv u Opus Dei, rekao je „sveobuhvatna je misija koja podrazumijeva odgovornost da uvijek budemo apostoli, na poslu i na

odmoru, u obitelji i na Sveučilištu...”. Za vjernike, „svaki je dan Opus Dei” budući da, prikazujući dan Bogu, „sve je prilika za susret s Isusom Kristom i sve što činimo može postati molitva”.

U različitim susretima sudjelovali su prvenstveno vjenčani vjernici i suradnici koji su podijelili s mons. Ocárizom svoje radosti, anegdote, ali također i protivštine s kojima se suočavaju, posebice u vremenu pandemije, kao što su bolesti ili različite složene obiteljske situacije.

Prelat je istakao važnost da svaka prigoda našega života „bude natopljena radošću” i u u poteškoćama također jer „možemo biti radosni u vjeri” neovisno o okolnostima. Vjera je, nadodao je mons. Ocáriz „razlog da budemo zadovoljni, bilo kako bilo, zbog Božje Ljubavi prema nama”. Osim toga, ovo „nam pomaže da se dajemo

drugima i zaboravimo na sebe same”.

Na jednom od susreta, 29-ogodišnja Sara postavila je pitanje kako održati trajnom i živom vezu s Gospodinom i obitelji u sredini koja nije baš vjerna. Mons. Ocáriz potakao ju je da traži Božje prisustvo, naročito u Euharistiji i molitvi, odakle crpimo snagu za suočavanje s poteškoćama u različitim sredinama.

Galà, Ruskinja nastanjena u Zürichu, ispričala mu je da nastoji svoje prijateljice približiti vjeri. „Misija svakog kršćanina je, uistinu, pomoći osobama da otvore svoja srca Gospodinu, osnažujući sponu prijateljstva, stvarno slušajući svakoga”. Zatim ju je ohrabrio da uporište svog evanđeoskog zanosa pronađe u molitvi koja je „osnovno sredstvo apostolata”.

Jedna suradnica Opusa Dei poklonila je Prelatu vreću brašna iz mlina u

kojem radi njezin sin i koji se služi ovom namirnicom pri proizvodnji hostija koje se koriste u centrima Djela.

Između ostaloga, mons. Ocáriz imao je priliku pozdraviti neke bolesne osobe i preko video-konferencije se čuo s jednom osobom iz Djela koja je napunila 91 godinu te je zatražio da se moli za plodove njegovog pastoralnog putovanja. Također je proveo nekoliko trenutaka moleći se pred grobom Tonija Zweifela, švicarskog inženjera koji je preminuo na glasu svetosti.

U Barceloni: „Osmijeh na licu donosi radost duši”(25. - 27. srpnja)

Mons. Fernando Ocáriz iskoristio je ljetu da ode na nekoliko pastoralnih putovanja. Prva postaja bila je Barcelona. U ponedjeljak 26. kroz jutro je posjetio Baziliku de la Merced – kao što je to činio i sveti Josemaría u nekoliko navrata – a

popodne je imao dva susreta s vjernicima prelature Opus Dei, u skladu sa svim potrebnim zdravstvenim mjerama.

Rektor, P. Fermín Delgado, u bazilici jepozdravio Prelata. Nešto kasnije, zajedno su se pomolili pred Djevicom i sa stražnje strane kapelice pred bareljefom na kojem možemo vidjeti svetoga Josemariju kako moli pod nogama Milostive.

Mons. Ocariz ostavio je napismeno sljedeće riječi u knjizi posjetitelja: „S istinskom radošću, došao sam se pomoliti Našoj Gospi od Milosti, pridružujući se molitvi i nakanama na koje je ovdje molio sveti Josemaría”

26. lipnja poslijepodne, održao je dva susreta s vjernicima prelature, većina njih su supernumerarije i supernumerariji. Glavna tema o kojoj je govorio bila je formacija, ističući da „smo svi uvijek u procesu

formacije” i objasnio je zašto je toliko važna: „Formacija je usmjerena prema tome da se u našem životu svakim danom oživotvoruje ono o čemu je govorio sveti Josemaría, da postanemo *ipse Christus*, sam Krist. Ali Krist, za nas, nije samo izvanjski primjer, već s Ocem i Duhom Svetim koji su nastanjeni u nama, doći će trenutak kada ćemo biti isti Krist, imat ćemo iste osjećaje kao Isus, u različitim prilikama reagirat ćemo na sličan način kao i on”.

Isabel iz Lleide ispričala mu je da je njezin muž preminuo od Covid-a na samom početku pandemije. Dogodilo se to jako brzo i onom razdoblju kada su svi bili u izolaciji, ali osjećala je veliku podršku preko molitvi vjernika Prelature. Mons. Ocariz odgovorio je da smo pozvani „biti kao djeca biti pred Bogom i snažni u dodiru s poteškoćama. Ovo se postiže kada smo duše Euharistije i duše molitve, i tražeći svjetlo preko

duhovnog vodstva kako bismo donijeli odluke o vlastitom kršćanskom putu”.

Elena, majka šestero djece, zatražila je savjet o odgoju djece u neprijateljskom okruženju. Prelat joj je predložio da „osnaži vlastiti duhovni život i pazi na to da ne izolira djecu. Prikladnije rješenje je pomoći im da se formiraju više i bolje. To se postiže preko prijateljevanja s djecom: majke i očevi, budite prijatelji svojoj djeci. Odgajati ne znači samo davati smjernice, već iskazivati nježnost i prenositi vlastito iskustvo. U tome se sastoji bit prijateljstva”.

Paco je htio znati kako zadržati dobro raspoloženje. „Izvor naše radosti nalazi se u Gospodinu – podsjetio je Mons. Ocariz – . Postoji nešto što se može činiti sitnica i nevažno, ali je jako važno: osmijeh. Osmijeh na licu donosi radost duši”.

Inam je htjela znati kako potaknuti više osoba da sudjeluju u inicijativama od društvenog značaja. Mons. Ocariz istaknuo je važnost prijateljstva u pomaganju ljudima da nauče sanjati, „naročito s osobama koje nisu imale priliku primiti kršćansku formaciju. Potrebno je pružiti im autentično prijateljstvo, istinsko, bez žurbe. Poput biljaka, dušama je potrebno vrijeme da bi sazrele, da bi rasle. Ne možemo uzeti biljku koja je tek niknula iz zemlje i vući je prema gore da bi brže rasla jer na takav način joj ne pomažemo da raste, već je ubijamo. Autentično strpljenje niče iz ljubavi. Jedan način da ljubimo osobe je da budemo strpljivi s njima”.

Rocío, majka trojice adolescenata, pitala je kako uskladiti sve dnevne obaveze. „Naš život nije satkan od nepropusnih pregrada: duhovni život, profesionalni, obiteljski,

sportski... Ne. Sve je jedno: svaki trenutak je Kristov život u nama”.

Jedan otac pitao je koji stav odabrati kada se djeca preispituju o vlastitom kršćanskom pozivu: „Primarno je prenijeti vlastito iskustvo i podijeliti radost poziva. Ponekad, kada poziv podrazumijeva celibat može se pojaviti strah, ali celibat nije odricanje, on je dar Božji. Bračni poziv također je dar Božji, ali najbolji dar za svaku osobu je ono što Bog traži od svakoga i svake od nas. Zbog toga, trebamo biti otvoreni i njegovati iskrenu i velikodušnu moć rasuđivanja”.

Nakon što je priveo kraju svoj posjet Barceloni, Prelat je otputovao u Švicarsku gdje je će imati još nekoliko katehetskih druženja s osobama koje sudjeluju u sredstvima formacije koja nudi Opus Dei.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/pastoralno-putovanje-u-
budimpestu-zagreb-i-ljubljanu/](https://opusdei.org/hr-hr/article/pastoralno-putovanje-u-budimpestu-zagreb-i-ljubljanu/)
(24.03.2026.)